

Megjelenik hetenként kétszer
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLET

Előfizetési ár:

Negyed évre . . . 2—
Fél évre . . . 4—
Egész évre . . . K 8—

Egyes szám ára 8 fill.
Egy óra . . . 70 fill.

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

A háboru hősei és hiénái.

Írta: CSUKOVITS SÁNDOR tanár.

A háboru egyáltalán kiváltja az emberekből a legnemesebb és a leggonoszabb vonásokat.

A harc elején megindultan láttuk az önkéntelenül kitörő nemzeti lelkesedést. Büszke érzéssel és a diadalukba vetett teljes bizalommal szemléltük katonáinkat, amint csüggedés nélkül, elszántan és dalolva mentek a harctérre, hogy ha kell, e földi lét legdrágább kincsét, az egészségtől duzzadó életüket áldozzák fel szeretett hazájukért! Ott küzdenek, szenvednek és túrnek hónapokon keresztül a véres csataterén és szereznek becsületet a magyar névnek! Sebeket osztogatnak és sebeket kapnak, de ha beheged a sebük, újra visszatérnek a harc tűzébe, hogy még nagyobb hősiességgel támadjanak az ádáz ellenségre. Hősök ők mind, fenséges példái a magyar vitézségnek!

S e hősök nem követelő, de szerény szóval szólnak hozzánk, akik itthon maradtunk, akikért ők minden pillanatban kockára teszik életüket:

amint mi hősök vagyunk a csatasíkon, legyetek ti is hősök odahaza. Legyen erős lelketek, hogy áldozatot tudjatok hozni értünk, hogy ti is szenvedni és túrni tudjatok. S míg mi távol vagyunk szeretteinktől, ha kell gondoskodjatok ti róluk, enyhítsétek szenvedéseiket, törüljétek le könnyeiket. S ha mi küzdeni tudunk is értetek, tudjatok ti is lemondani értünk a megszokott jó életmódról. S ha súlyos sebekkel térünk vissza hozzátok, legyetek szeretettel, figyelemmel és segítséggel irántunk. Sokan közülünk nyomorékokká válnak, sokan elvesztik értük drága kincsét, szemük fényét: gondoskodjatok róluk! Amit értünk tesztek, legnemesebb áldozat lesz a haza oltárán!

Jóleső érzéssel szemléljük napról-napra, hogy a magyar nemzet megértette hőseinek szavát s nemeslelkű áldozatkészséggel törekedett hazafias kötelességét teljesíteni. A felebaráti szeretet lelket-átható érzése, mely hitünk-ből nyeri erejét, sohasem nyilatkozott meg annyi fenséges példával, mint napjainkban. A Vörös Kereszt leghumánusabb intézményét gazdagon karolta fel közönségünk s ezren és ezren siettek drága aranykincsükkel, hogy a

haza oltárán egyszerű vassal cseréljék fel. Sokan féltékenyen őrzött családi ereklyéjüket áldozták fel, mert érezték, hogy az az egyszerű vasgyűrű is drága, becses emléke lesz családjuknak! S bizonyára ép ilyen nemes lelkűséggel fog sietni közönségünk a harcban megvakult vitézeinknek a segítségére is!

Ezek az áldozatot hozó nemes lelkek is a háboru hősei közé tartoznak. Hiszen a lemondás és az áldozatkészség sohasem a gyenge, hanem az erős léleknek tulajdonsága. A nemes cselekedet önmagában hordja jutalmát, de az érzésen kívül jutalmazza meg jószágukat Isten bő áldása!

De a háboru hősei közé tartoztok ti is gyásszal sujtott anyák, akik panasz-szó nélkül tudtok szenvedni s megnyugvást találtok a gondolatban, hogy annyi szeretettel nevelt fiaitok a hazáért haltak hősi halált. Isten, a minden vigasznak kutforrása, legyen lelkeitek jószágos vigasztalója!

De sajnós, minden háborunak nemcsak önfeláldozó hősei, hanem gyenge, sőt gonosz lelkei is vannak. A nemes tetteknek hírei mellett napról-napra olvashatunk gonosz csalásról,

ÁRVA LEÁNY.

Tavasszal jött volna értem a párom,
Jó Istenem, most már hiába várom.
Mehalt az én reménységem
Egy öldöklő csatában,
Pedig mindig imádkoztam,
Éjjel-nappal visszavártam,
Még sem jött meg — ott maradt Szer-
biában.

Csak azt tudnám, hol van sírja megásva,
Hadd borulnék bánatomban reája,
Nincsen mostan árvább nálam
Ezen a nagy világon —,
De azért nem zugolódom,
Nyugalmaért imádkozom,
Hisz' szép hazánkért vérezte el a párom.

Dalos madár keressed fel a porát,
Dalolj el ott egy vigasztaló nótát.
Mondd meg neki, könnyezetlen
Nem szállt alá a sirba,
Mert az a kis barna lányka
Örökre szívébe zárta,
Aki várta virágos szép tavaszra.

Déli harctér, 1915.

SZABÓ GYULA
48. gy.-e. hadapródjel.

Az elesett hős aranyórája.

(Igaz történet.)

— Az „Új Élet” eredeti tárcája. —

„Idehaza van a nagyságos asszony?”
„Azonnal utána nézek. Kit szabad be-
jelentenem?”

„R. Kapitány.”

Nehezen kimondható cseh nevet mon-
dott a halovány arcú s kissé gyűrt ruházatu
tiszt. A cseléd pirulva kérdezte újra: „kérem
hogy hívják a kapitány urat?”

A tiszt fájdalmasan mosolygott. „Ugy
látszik, nehezen tudja a nevemet meg-
jegyezni. Névjegyem nincs, mert egy gali-
ciai katonai kórházból jövök s ilyenkor
hiányzik az embernek a rendes felszerelése.
Mondja csak önagyságának, hogy egy tiszt
van itt, aki férjével a tűzben volt s barát-
ságot tartott vele.

A leány bement s nemsokára ki is
jött a jelentéssel: „Önagysága kéreti a
kapitány urat, tessék befáradni a szalonba!”
Bevezette s magára hagyta.

A szoba egyszerű, de csinos fogadó
szoba volt. Nem volt benne fényűzés, de a
jó izlést sem sértette semmi. Csendes, ked-

ves otthon volt ez és ebbe kellett neki
fájdalmat és keservet hoznia. Ő ugyanis
azért jött, hogy az urnóval közölje a fáj-
dalmas tényt, hogy férje, Lajos, tartalékos
hadnagy a galíciai harcmezőn, mint hős
halt meg a hazáért. Az aranyórát, melyet
ő maga a holtak zsebéből kivett, nála
van, hogy átadja az özvegy urnónek. A
kapitány a harcmezőn elég gyakran állott
gránát- és srappell-tűzben, gépfegyverosz-
tályt vezetett, de soha nem érezte magát
oly nehéz és kellemetlen helyzetben, mint
most, mikor néhány szóval szét kell dűlnia
egy csendes családi fészek boldogságát.
Legszívesebben gyáván kiosont volna ő,
aki oly hidegvérrel állotta az ellenség gyil-
kos tűzét. Az urnó minden pillanatban be-
léphet, az a bájos nő, kit Lajos előtte oly
élénk és kedves szavakkal, mint a családi-
asság megtestesülését lefestett. És azután ő
mindjárt a férje után fog kérdezősködni s
neki majd meg kell mondania a kegyetlen
valóságot! De hirtelen megnyugtató gondo-
lata támadt. Az urnó talán ugyis már min-
dent megtudott. Nem is talán, hanem való-
színűleg és pedig hivatalosan. Mert nem-
sokára, hogy Lajos elesett s ő az órát tőle
elvette, őt is egy lövés a fején találta s

Szalámit, sajtót, akácmézet, Pilseni Bürgerbräu-
sört, mindenféle gyümölcsnedvet a legjobb
minőségben jutányos árban ajánl

Gruber János

csemegekereskedő

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 107/a szám.

embertelen nyereségvágyról is. Ennek a háborúnak is megvannak a maga parazitái, piócái, hiénái. Áldozatot hozni nem tudnak, ők a háborút csak jó üzletnek tekintik, lelküket csak egy vágy köti le, a gyors meggazdagodásnak vágya. Mig hőseink a hazát védik, ők a Wertheim-kasszájukat féltik. Ügyes és sokszor ügyetlen fufangjukkal minden eszközt felhasználnak arra, hogy mások bizalmával visszaéljenek. Az anyagi hasznon kívül semmi sem szent ellőttük, még küzdő katonáink élete sem. Lelkükben nincs hazaszeretet, hiszen ők a hazaárulásban utaznak.

Leggonoszabb fajuk természetesen az, amely egyenesen katonáink élete ellen tör. Ezek a posztócsalók és a romlott élelem szállítói. Rosszabbak az ellenségnél és semmi kiméretet nem érdemelnek.

Dicsőség és hála azoknak, akik nemzetünk súlyos megpróbáltatásában önfeláldozó hős lelket tanúsítanak s a társadalom átka legyen azokon, akik nehéz küzdelmünket még súlyosabbá tenni törekszenek.

Vannak azután olyanok, akik jó árut szállítanak ugyan, de fufangos csalással meg nem engedett nyereséghez jutnak. Mig a jóra való és sokszor csak a megélhetés eszközeivel rendelkező polgártársaik anyagi támogatásukkal arra törekszenek, hogy végigharcolhassuk nehéz küzdelmünket, addig ezek azon törnek a fejüket, hogy hogyan károsíthatják meg a katonai kincstárt. De be is törnek a fejük. Rendesen jó módú, gazdag emberek. Van köztük földbirtokos, nagykereskedő stb. A büntető kéz bizonyára olyan súlyosan nehezedik majd a vállukra, hogy fajtájukkal többé nem találkozunk.

csak a kórházban jött magához. Azóta Lajos hadnagy felől ő semmit sem hallott. Most átutazóban lévén üdülésre, felhasználta az alkalmat, hogy e városkában időzve az aranyórát a boldogult nejének, mint kedves ereklyét átadja.

Az egyik oldalajtó kinyílt. Fiatal nő jelent meg a küszöbén. Nem volt feltűnően szép, de oly természetes báj ömlött el személyén, amely kedvesebb és vonzóbb a szépségnél. Ő volt, a ház urnője! Nem viselt gyász ruhát, tehát semmit sem tud a szomorú eseményről.

A kapitány összeszedte minden erejét, hogy kislelkűségét leplezze. Katonásan elébe ment s megcsókolta az oda nyújtott kezét. „R. kapitány ... ezredből. Talán nevem nagysád előtt nem egészen ismeretlen. Kedves férje esetleg leveleiben megemlítet” ...

Az urnő néhány pillanatig elgondolkozott. De azután kedves mosoly szállt arcvonásaira. „Oh igen, R. kapitány, aki mindig oly szíves volt férjem iránt. Bocsánat, hogy nem azonnal emlékeztem becses nevére. Az idegen hangzású neveket nehezen jegyzem meg s nehezen tudom helyesen kiejteni. Például most sem tudom, hogyan kell Przemysl-t helyesen és tisztán kimondani.” S mikor a kapitány erre nem válaszolt, megegyezve s tréfásan kérdezte: „Kérem, hogyan kellene Przemysl-t helyesen kimondanom?”

A kapitány csak ámult. Hogy az urnőnek férje elestéről sejtelve sincs, az

A háboru lelke.

Irta: Csukovics Sándor tanár.

II.

Ezen a címen igyekeztünk már ellenségeinknek egy-egy, a háboruban megnyilatkozó s nemzeti lelkükre jellemző vonását kiemelni.

Szóljunk már hű szövetségesünkről, a németről is.

Ismerem némileg Németországot. Megfordultam majdnem minden nagyobb városában. Láttam hatalmas kulturáját, művészeti kincseit, gyorsan fejlődő gazdag iparát s messze ágazó élénk kereskedelmét. Ismerem a száznak komolyságát, a porosznak büszkeségét s a bajornak kedves kedélyességét.

Azaz csak gondoltuk, hogy ismerjük a németet, mert Németországnak hatalma, ereje, nemzeti lelkének nagysága csak a háboruban mutatkozik a maga valójában. Katonáinak vitézsége, kitartása, önuralma és fegyelmezettsége bámulatba ejti még az ellenséget is. Ezekkel a faji sajátosságokkal s vezéreinek bölcs, higgadtan mérlegelő, körültekintő és biztos vezetésével sokszor a csodával határos diadalokat aratott.

Felfogásában és érzésében a német néplélek mutatja a legegységesebb képet. Ennek az egységnek az alapja a harca igazságáról való meggyőződés. Ez a feltétlen meggyőződés acélozza meg otthon a harcért dolgozó és áldozni kész polgár akaratát, ez tölti be minden katona lelkét a harctéren s ez törli le az anyák szeméről a fájdalom könnyeit. Ebből a meggyőződésből meríti a német néplélek soha nem csüggedő bizalmát a kivivandó diadalban!

A háboru változó eseményei között a német szellem szolgál legtöbb üdvös és nevelő hatású tanulsággal. A kitartó munkakedv s a becsületes munkának helyes értékelése, a kötelességteljesítésnek kifejlesztett érzéke s önmagában rejlő jutalma, a tekintélynek józan elismerése s az alávetett akaratnak ránevelése, a nehézségekkel megküzdő testi és lelki erők következetes fejlesztése, a lemondás, önuralom és önfegyelmezés erényeinek belenevelése az egyéni lélekbe s az egyéni lelkületének magasabb kulturvilága, olyan kiváló sajátosságai a német nemzeti léleknek, amelyekből hasznos okulást vehet bármely nemzetnek népe.

Ezekkel a tulajdonságokkal járul hozzá a német nép a háboru lelkének kialakulásához. Nem a vad rombolás, oktalan pusztítás,

az ártatlanok legyilkolása követői az ilyen sereg vitéz előretörésének, hanem a háboru borzalmainak eltüntetése, az ártatlanok szenvedésének enyhítése s a pusztuló kulturának visszaállítása s fejlesztése.

Szóval a német nép a kulturális felfogást viszi a dúló háború eseményei közé.

Ugyanezzel a felfogással foglal helyet a népek küzdelmében Ausztria is, csak hogy itt a faji jelleg kirívó ellentéte miatt (pl. a tiroli vadász és a cseh katona) nem alakul ki az egységes népjellem.

Ezzel haza érkeztünk! S midőn a magyar nemzet háborús lelkéről szólunk, nem akarjuk a fellengzős dicséret hangját használni, hanem csak az ellenségtől is elfogadott közfelfogásra támaszkodunk.

A magyar nemzet a széttagolt faji jellegek mellett is egységes lélekkel jelent meg a harctéren. A széthúzás, a visszavonás gonosz szelleme, melyre ellenségeink bizton számítottak, fel sem ütötte a fejét.

Nemzetünk — régi dicsőségéhez méltóan — a törhetetlen vitézség és nemes lovagiasság érzésével jelent meg a csatában. Nem kereste és nem óhajtotta a háborut, de lelkes bátorsággal vette fel az eléje dobott keztyűt. Mikor a szomszédban egyre terjedő őrző fanatizmus kioltotta szent koronája várományosának és nemes lelkü hitvesének életét, belekényszerült a háboruba, hogy békét teremtsen.

Katonáink nemzeti jellegüknek legértékesebb sajátosságaival jelentek meg a harctéren. Vitézségük, lelkesedésük, kitartásuk, bátorságuk és vakmerőségük elismerésre hajtja ellenségeink zászlaját is. Mintha mindegyikük lelkébe egy Hunyadi-nak, Kinizsinek szelleme szállt volna! S mi annyival nagyobb elismeréssel és hálával adózunk nekik, mert tudjuk, hogy milyen tulerővel szemben állják meg sziklaszilárdan a helyüket. Ilyen dicsőséggel koszoruzottan csak az a sereg küzdhet, amelynek lelkében kiolthatatlanul lobog a hazaszeretet lángja! S emberies érzésük s lelkük kulturvilága szintén azt bizonyítja, hogy nem a szövetséges seregek körében kell keresnünk a barbarizmust.

Nemzetünk két nemes eszmével része a háboru lelkének: a királyhűség és rendületlen hazaszeretet eszméjével.

Ezért nem csügged lelkünk, ezért várjuk bizalommal a jövőt: vitézeinknek igazságos és jogos küzdelmünkben győzniök kell!

egész világos volt előtte. De miért nem kérdezősködik férje után, hisz tudja, hogy ő több érdekes dolgot tudna róla elmondani? Nem értette a helyzetet.

Az urnő meglátta rajta, hogy elfogódott, s kérdezte tőle, micsoda sebet kapott. A kapitány elmondotta erre röviden a maga megsebesülését. Azután a zsebébe nyúlt, elővette az aranyórát s megjegyezte: „Lajos barátom sebe veszélyesebb volt, mint gondoltam!” ...

A többit már nem mondhatta. Az urnő örömmel nyúlt az óra után s megjegyezte: „Igen, ez az! Mivel háláljam meg Önnek, kapitány ur? Az óra kétszeresen kedves előttem, mert édes atyám ajándékozta azt férjemnek. Soká szeretők már egymást, de a papát nehezen tudtam megpuhítani. Végre egyik napon ezt az órát adta át Lajosnak, s azután már megtarthattuk eljegyzésünket. Óh, hogy fog Lajos ennek örülni!”

A kapitány nem tudta megérteni az urnő magaviseletét. Talán megzavarodott, elborult az elméje?! Azért feltette a kérdést: „Nagyságos asszonyom, ki fog örülni?”

„Természetesen, a férjem. Még egy kicsit várnunk kell, míg fölébred. Igen jól aludt.”

„Lehetetlen!” csuszott ki önkénytelenül a kapitány ajkairól.

„Miért volna az lehetetlen?! Annyi fáradozás után bizony jól esik neki!”

A kapitány felkelt. „Bocsánat, nagyságos asszonyom, de nem tudom, igazán

Dr. K. Lajosnéhez van szerencsém? Mert ez esetben szomorú kötelességet kell teljesítenem. Lajos barátom Dunejec melletti csatánkban hősi halált lelt.”

Az urnő mereven reánézett; de azután elmosolyogta magát. „Kapitány ur, férjem sokkal jobb színben van, mint Ön!” Erre csengetés hallatszott a mellékszobából. A nő felkelt s mondta: „Lásna, erről mindjárt meggyőződhetik, mert férjem felébredt. Tessék velem jönni!” Erre ki is nyitotta a szomszédszoba ajtaját. „Lajos, nézz ide, kít hozok hozzád!”

Lajos, aki nejének gondos ápolása mellett már majdnem teljesen felépült, azonnal felismerte volt kedves kapitányát, s örömmel üdvözölte őt. A kapitány azonban annyira meglepődött, hogy kétszer is ismételte a kérdést: „Lajos, igazán te vagy?!”

„Jelentem alássan, kapitány ur, én vagyok!” — mondta derűlten a tartalékos hadnagy.

Beszélgetés közben kiderült, hogy Dr. K. Lajos tényleg súlyos sebet kapott, elvesztette volt eszméletét, de mikor a holtak közé emelték, magához jött, s így őt később bár, — mint a kapitányt — a sebesültek közé vitték. Minthogy a kapitányt másfelé szállították, azért egymásról azóta hírt nem kaptak. Az órájáról azt gondolta, hogy ellopták. Most kétszeresen örült, hogy mind az óráját mind az ő kedves felebbvalóját és bajtársát újra megláthatta,

M. Buol után Cs.

ELVBARATAINKHOZ! Kérjük kath. társadalmunkat, hogy minden nyilvános helyiségben: kaszinóban, egyesületben, kávéházban, étteremben, dohánytőzsdékben, fodrásznál :: követeljék az „ÚJ ÉLET“-et. ::

Világháború.

Hivatalos jelentés.

Az általános helyzet változatlan. A nap folyamán ágyuharcok és csatározások voltak az ORAVA és OPOR völgyében. Az oroszok újabb heves éjjeli támadásait éppugy, mint az előbbieket, az ellenség súlyos veszteségei mellett visszautasítottuk.

HÖFER, altábornagy.
a vezérkari főnök helyettese.

A német vezérkar beszámolója.

Nyugati hadszíntér.

A tengerparton ellenséges repülők élénk tevékenységet fejtettek ki. A repülők bombái Osztdében csak a házakban okoztak jelentékeny kárt. — Dünkirchen várát tegnap tűzérési harc alá vettük. — Flandriában a nap különös esemény nélkül telt el. — Éjjel az ellenség Steenstrate, Eron és Hétsas közt támadott. A harc még folyik. — A csatorna nyugati partján Steetstrate és Hét Sas helyiségek közelében a hidőket kiépítettük és erősen tartjuk. — A csatornától keletre, Yperntől északra zuávok és turkok támadást kíséreltek meg jobb szárnyunk ellen. A támadás tűzünkben összeomlott.

Champagneban, Lesmesniltől északra a franciák semmit sem voltak képesek visszafoglalni. A főlük tegnapelőtt elragadt hadállásból az 1000 méter hosszúságú és 300 méter szélességű erőcsoportot egész terjedelmében átépítettük és tartjuk.

Az Argonneokban csapataink Le Four de Paristól északra rohammal bevették egy ellenséges lövészárkot. Egy tisztet és 30 főnyi legénységet elfogtunk és az elfoglalt terepet az ellenségnek több rendbeli ellentámadásával szemben is megtartottuk. — Cornaynél, az Argonneok keleti szélén, egy ellenséges repülőgépet lezuhant. Utasai meghaltak. — Maas és Mosel közt a franciák tegnap a Maas-magaslatokon általunk elfoglalt hadállásokat eredménytelenül támadták.

Flireytől északra is, az ellenség nagy veszteségei mellett meghiusult egy francia támadás.

A Maas-magaslatokon az április 21-től 28-ig vívott harcokban a franciák csupán foglyokban 43 tisztet, köztük 3 zredparancsnokot és kerekszámban 4000 főnyi legénységet vesztek.

Harwich erődre, Anglia keleti partján ma éjjel bombákat dobtunk.

Keleti hadszíntér:

Oroszország északnyugati részében operáló haderőnk előcsapatai tegnap Szogles arcvonalban elérték a dűnaburg—libaui vasutvonalat.

Komoly ellenállást az azon a vidéken levő orosz csapatok, köztük a Memel elleni rablóhadjáratban résztvevők maradáka, eddig sehol sem kíséreltek meg.

Jelenleg Szawle körül vannak folyamatosan.

Kalvarjánál az oroszok nagyobb támadásai nagy veszteségük mellett meghiusultak. Öt tisztet és 500 főnyi legénység sebesületlenül került kezünkre.

Tovább délre is Kalvarja és Augusztov közt is kudarcot vallottak az oroszoknak ellenünk intézett előretörései. (Ministerelnökségi sajtóosztály.)

Legfőbb hadvezetőség.

Hírek.

Kitüntetés. Erdődy Lajos gróf, Erdődy Gyula gróf v. b. t. t. zászlós fia az északi harctéren az ellenséggel szemben tanusított bátor magatartásáért az I. oszt. ezüst vitézségi érmet kapta.

Szabadságolás. Öfelsége Garó István 18. honvéd-gyalogezredbeli ezredesnek, a szabadságolási szabály 2. §-ának d) pontja értelmében határozatlan időre, várakozási illetékekkel való szabadságolással, elrendelte.

Laehne Hugó képviselő népfőlkéllövastiszt. Laehne Hugó orsz. képviselő katonai szolgálatra jelentkezett a honvédelmi miniszternél és mihelyt a mostani országgyűlési kampánynak vége lesz, szolgálatot fog teljesíteni, mint népfőlkéllövastiszt.

Uj segédorvoshelyettes. A király Mattersdorfer Géza egyéves önk. orvost a 48. gyalogezred tartalékos segédorvos helyettesévé nevezte ki.

Kirendelés. Az igazságügyminiszter a soproni kir. törvényszék területére vizsgálóbíróul Bartha Elemér kir. törvényszéki bírót rendelte ki.

Áthelyezés. Fleischmann Jenő székesfehérvári kir. törvényszéki irodatisztet a soproni kir. törvényszékhez helyezte át.

Bülów herceg a pápánál. A „Journal“ jelenti Rómából: E hó 22-én a pápa fogadta Bülów herceget. A látogatást élénken kommentálják.

Kaszinó-egyesületi ülés. F. hó 28-án tartotta a Kaszinó-egyesület választmánya első ülését, amelyen tisztikarát választotta meg egyhangulag újból három évre ügyésszé Zergényi Jenő dr.-t, titkárá Deszkásy Boldizsár dr.-t, gazdává Laschober Gusztávot és főkönyvtárossá Geleji Frigyeszt.

Lisztügyi tárgyalás a megyeházán. Kostyál Miklós, miniszteri biztos csütörtökön városunkban időzött s az illetékes faktorokkal tárgyalta a közlelemzés, főképp a lisztükséglet biztosítása végett. A tanácskozás még tegnap is folyt a járási főszolgabírók s malomlajdonosok bevonásával.

Háborus előadás Okán. Nagy Károly esperes-plébános ur vezetése mellett, mult vasárnap, f. hó 25-én d. u. 3 órakor Oka község színe-java háborus előadásra gyűlt össze. Rusztról is jelentek meg vendégek. Az előadást Nagy Károly esperes-plébános ur nyitotta meg szép beszédjével, melyben a háboru szomorú következményeit ecsetelve, az összetartás és a fokozott kötelesség teljesítés szükségét hangoztatta. Aszép beszéd nagy hatást keltett. Utána Schügerl Antal ur a Soproni takarékpénztár Ruszti fiókjának vezetője a háboru pénzügyeiről tartott előadást; kiemelte a küszöbön álló második hadikölcsön jegyzésének nagy fontosságát. Nagy figyelemmel hallgatták az érdekes beszédet. Végül Kampits főtanító ur felolvasta a kormány felszólítását, „vessünk be minden talpalattnyi földet“. Lelkes ovációval oszlott szét a tömeg.

Hősi halál. Schorm Ferenc t. honvédgyalogos, Schorm Károly vármegyei hivatalnok fia, április hó 20-án a Kárpátokban ellenséges golyótól fején találva hősi halált halt. Horváth László honvéd-hadapród adta megható levélben a lesújtott szülőknök tudomására a szomorú hirt.

Halálozás. Weisz József, a soproni bortermeleők szövetkezetének könyvelője és gyermekei szomorodott szívvel tudatják, hogy Weisz Józsefné Scheffer Amália ur-asszony 3 napi kínos szenvedés után f. hó 26-án 68 éves korában, boldog házasságuk 36. évében elhunyt. Temetése f. hó 28-án volt az evang. temetőben nagy részvét mellett.

Temetés. Zundel Ede f. hó 25-én Bécsben elhunyt városi tisztviselő holttestét Sopronba szállították és f. hó 30-án temették el nagy részvét mellett az evangélikus halottas-csarnokból. A városi tisztviselők testületileg vettek részt a temetésén.

A magyarországi munkások rokkant és nyugdíjgyesülete f. é. május hó 16-án délután 2 órakor tartja rendes közgyűlését egyesületi helyiségében (Korona vendéglő). Tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. A fiók tisztviselőinek évi jelentése. 3. Az országos központ évi jelentésének ismertetése. 4. Esetleges panaszok, indítványok. 5. Választások: 2 alelnök, 1 pénztáros, 2 ellenőr, 8 választmányi rendes és 6 póttag választása. 6. Elnöki zárószó.

A soproni ügyvédi kamara közgyűlése hivatalos helyiségében május hó 29-én lesz a következő tárgysorozattal: 1. évi jelentés, 2. a zárószámadás megvizsgálása, 3. Kérvények évi járulékok elengedése végett. 4. Költségvetés. 5. 3 rendes, 2 póttagból álló számvizsgáló bizottság kirendelése, 6. Az O. Ü. Gy. és Ny. intézet közgyűlésébe egy tag választása. 7. Indítványok, amelyek a közgyűlés napját 8 nappal megelőzően a kamara iktatójába érkeznek.

Városi közgyűlés. Csütörtökön tartotta a városi képviselőtestület rendes közgyűlését, amelyen először is tisztázták azokat a gyanúsításokat, amelyeket Fleischer József bizottsági tag emelt a városi mészárszék és tisztviselői ellen. A polgármester jelentette, hogy szigorú vizsgálatot indított ez ügyben s eredményeképp megállapítja, hogy a mészárszék közegei teljes odaadással és ügybuzgósággal teljesítik föladataikat. Ha egyes nehézségek és panaszok mégis fölmerülnek, ezek magával az intézménnyel járnak, amelyeket idővel, nem egyszerre lehet megszüntetni. Fleischer József a polgármester fölvilágosító beszédére kijelentette, hogy ő nem akart egyes személyeket megtámadni, a választ tudomásul veszi, de a mészárszék egyéb működésére vonatkozó bírálatot későbbre főtartja. A lisztárusítás ügyében határozatilag kimondták, hogy azt a város a közönség érdekére való tekintettel maga látja el. A főszámvevő elismeri a kereskedők kérvényében fölhozott argumentumok helyességét, de megnyugtatta őt e határozat hozatalánál az a tudat, hogy 40.000 ember érdeke előbbre való 60—70 ember érdekénél. Tudomásul vette Lóskay Gábor ny. altábornagynak a jövedelmiadó felszólamlási bizottság elnökévé történt kinevezését. — A debreceni átiratot a közgyűlés szintén támogatja. — Hahnenkamp Mária részére 200 K kegydíjat szavaz meg. — Schey József ny. rendőrt berendelik városi szolgálai teendőkre. — A mérnöki hivatal részére 40, a gazdasági hivatal részére 20 hadifoglyot kér. A foglyok napi tartásdíját 2 K 50 f-ben állapítja meg. — Illés Mihály kérvényét elutasítja. — A Wellesz, Schwitzer és Társa cég zálogtörlési engedélyt kap azesetre, ha az összeget vagy készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírbau leteszi.

Baleset. Wámoscher Lajos városi főmérnök Szilvásy Márton dr. udvari tanácsos és Heimler Károly dr. rendőrfőkapitány kíséretében kocsin a Magyar-utcan hajtatott végig, ahol az egyik házból egy 4 éves kis leány akart átfutni az utca másik oldalára, miközben a kocsin alá került, de oly szerencsésen, hogy némi horzsoláson s az ijedtségen kívül más baja nem lett.

Egy hős temetése. Sopronszilból írják: Tóth Kálmán a 26. cs. és kir. gyalogezred tart. hadnagyát, aki az uszoki győzelmes küzdelemben megsebesült, s a kolozsvári csapatkórházban sebébe belehalt, hazahozták s a község s környékbeli lakosság-nak nagy részvéte mellett f. hó 27-én örök nyugalomra helyezték.

Lisztutalványozás Pusztacsaládon. Még eddig nélkülözheték az állami lisztet, de most már kérelmezni kellett. A ottani fogyasztási szövetkezet 4 zsák kenyérlisztet kapott, melyeket utalványok alapján kiosszák.

Csorna. A csornai hitelszövetkezethez a szabad hadikölcsönkötvények megérkeztek. A kötvényeket a felek az elismervény ellenében ugyanott átvehetik és a szelvényeket beválthatják.

Háborus levél. Szalay Géza vm. hivatálnok újabb a következő levelet küldte a harcterről: Aranyos jó Hugom! Neki ülök, hogy neked egy terjedelmes levelet írjak. Hogy miről is írjak, hát miről is másról, mint arról, mit mindnyájunk szive kíván, a közeli viszontlátásról. Hidd el hugom, hogy nincs nap, nincs perc, hogy ez a nyomorult bakasziv haza ne gondolna. Valamennyiünket az a remény tart, hogy nemsokára vége lesz e harcnak, de ki tudja, hogy a teremő Isten hogy gondolkozik. Szépen, fényesen kiszötte szívünk, lelkünk a viszontlátás pillanatát s ki tudja, hogy... Huszonnyolcadikán lesz hat hónapja, hogy Bécsből eljöttünk. Teljes félév a küzdelmek s szenvedések tengerén. Tudod-e, mi ez? Elképzelni is nehéz s mégis feledésbe ment a jövő dicsőség reményében. S tudod, mennyire vált hasznomra a sok szenvedés és nélkülözés? Itt künn a zordon rideg életben tanultam meg Istent igazán megismerni. Itt tudja meg az ember igazán, hogy van fölöttünk egy jóságos, hatalmas Ur, aki éltünk fonalát igazgatja. De nemcsak velem van ez így, hanem számos hitetlennel is. Aki egy tűzpróbán szerencsésen átesett, az ha előbb még oly hitetlen volt is, most nagybuzgón imádja és áldja Istenünket. Így van biz az, veszélyben ismeri meg az ember Teremtőjét.

Félév töltök ily távol, félév, de hosszúra is nyúltál. Jövő héten már itt van május. Május, amelynek szived az enyémmel együtt máskor annyira örült! Mi van a kerttel, volt-e sok ibolya? Itt hire sincs. A napokban találtam néhány szál hóvirágot. Jártok-e sokat sétálni az erdőbe? Ird meg hugom, mi hir van otthon.

Helyzetem, sorsom most nem oly rossz. A nagy hidegek már elmúltak, itt a tavasz, a fák már zöldülnek, sőt a kakuk is szól. Írj te is egy még hosszabb levelet. — Csókol mindnyájatokat szerető bátyátok Géza.

Visszaélés a vörös keresztel. A Vörös Kereszt-Egyesület nemes emberbaráti céljánál fogva mindannyiunk nagyrabecsülését nyerte meg, amely nagyrabecsülésben az egyesületi jelvénynek hordozói is részesülnek. Annál kellemetlenebbül érint tehát, ha azzal visszaélnék, mint azt e sorok írja tapasztalta. Megjelenik egyik napon egy karszalagos hölgy, bemutatkozik mint a Vörös Kereszt-Egyesület megbízottja s 3 K 50 f-es képeket ajánl vételre. Okmányai megvizsgálásakor kitűnt, hogy egy nagyváradai cégnek ügynöke s hogy minden eladott kép árának 10 százalékát a nagyváradai Vöröskereszt-egyesületnek adja át. Ez a kép legföljebb 2 K-át ér, s mivel tömeges eladásról van szó, még ennél is kevesebbet, a Vöröskereszt-egyesület pedig össze vissza 35 f-t kap. Csodálkoztam ezen s gondolkodtam, hogyan adhat ily ügylethez engedélyt a hatóság, amelynél az oroszlánrész a kereskedő markába jut. Mindenesetre dicséretes a hatóságok buzgalma, amellyel jövedelmi forrást nyitnak ez emberbaráti intézménynek, de első sorban itt is óvatosság szükséges és tanácsos, mert különben hamar bekövetkezik az az idő, amelyben bizalmatlan lesz a nép oly intézmény iránt, amelyért mostanában buzgón lelkesedik.

A boldogasszonyi fogolytábor szökevényei. Április 29-én a Sopron melletti erdőben a 18-as honvédek gyakorlat közben három orosz fogtak el, akik a boldogasszonyi fogolytáborból szöktek meg. Kérdőközlésükre elmondták, hogy még Lublin alatt jutottak a magyar katonák kezére. Hogy miért szöktek meg, maguk sem tudják; hiszen Magyarország „kedves hely“ mert van kenyér és szalonna is. Nem kíváncsi haza másként, mint agyonlőve, vagy azért, hogy a cárjukat megfogják és felakasztják. A szökésük óta négy napig bolyongtak Mosonmegyéből Sopronig és semmit sem ettek. Nagy éhségüket a honvédek enyhítették a nekik adott étellel.

Schlachta Margit előadásai. Mult szombaton és vasárnapon, nagy és előkelő közönség jelenlétében tartotta meg Schlachta Margit missziótársulati nővér előadásait Győrött a bencés főgimnázium dísztermében a „betegápolás lelke“ és a „sikeres szociális működés föltételei“-ről. Schlachta Margit első előadásában bemutatta a missziótársulatot, amelynek küldetésében jár s amelyet hat évvel ezelőtt Farkas Edith alapítványi hölgy, alapított. A társulat célja az, hogy egyesítse a szociális munkára valóban hivatott önálló hölgyeket és másokban is ezt a hivatást nevelje. A szociális munka ugyanis lehet hivatás és életpálya is. Mi katolikusok ugyanis nem tekinthetjük az életet véletlennek. Nem véletlenül vagyunk itt, vagy ott, hanem Isten helyezett bennünket abba a szerepbe, ahol állunk és Isten számon kéri, hogyan teljesítettük a munkát, amelyet nekünk juttatott. Ez a meggyőződés visz csak értéket életünkbe. A betegápolásba is olyan lelket kell vinni, amely Istenért dolgozik. Még az erkölcsileg alacsony fokon álló katona is megfigyeli ezt a lelket és gunyt űz azokból, akikben ezt nem találja meg. Ennek a tiszta szándéku munkásnak példája az első nagy betegápoló, Florence Nightingale, aki a krími háborúban a mai-aknál hasonlíthatatlanul nehezebb körülmények közt a sebesültek valóságos angyala volt. A magukat kereső lelkek a munka után kitüntetésért jelentkeznek, ő egy fehér keresztet állított munkája színhelyén és ezt vésette rá: Isten irgalmaz nekem!

Hogy szociális téren sikerrel dolgozunk, szükség van e krisztusi szereteten kívül ama társadalmi rétegek ismeretére is, amelyek munkánkra rászorulnak. Csak, ha megismertem, mit tettek mások nekem, akkor érzem, hogy nemcsak irgalomból, hanem bizonyos viszonyosság alapján én is mivel tartozom nekik. A munkáskéz kérgessége mögött meg kell látnom az én feladatokat, amellyel a munkásosztálynak tartozom. Tudjuk, mi van a Saturnusban, a holdban, a déli sarkon, de nem tudjuk, hogy is élnek a munkásházakban. A munkásosztály helyzetét megismerhetjük utanjárással, szakelőadások hallgatásával, szakkönyvek olvasásával, testi és lelki nyomor iránti érzelmünket fejleszti egy Szent Vince életrajz (Bougang Emiltől) tanulmányozása, ily irányu folyóiratunk, a „Keresztény Nő“ mindig tájékoztat a hazai és külföldi nőmozgalom jelen helyzetéről. Az egyesületi életet a rendszeres összejövetelek teszik eredményessé, ezt támogatja a fővárosi központtal való élénk kapcsolat.

Szociális lények vagyunk, mégis telve vagyunk antiszociális hajlamokkal. Ilyen antiszociális tünetek lelkünkben, hogy:

1. Nem az ügyet, hanem tudatosan, vagy öntudatlanul a magunk örömét, kedvtelését akarjuk szolgálni.
2. Magunk akarunk érvényesülni és bánt, ha mások a charitatívumunka terén több sikert érnek el, mint mi; nem akarjuk előbbre segíteni azt, aki erre érdemes és tehetségeket árul el.
3. Nem merünk szerepelni. Pedig — amint nyolc évvel ezelőtt Strommer Viktorin dr. e helyen ékes szavakkal hirdette, a szeretet nem fél a nyilvánosságtól.
4. Félünk attól: Mit mondanak az emberek? Azt nem tudom, mit mondanak, de én tudom, mit cselekszem.
5. Nem tudunk engedelmeskedni.

Több ilyen pont is van lelkünkben, amelyek visszatartanak bennünket az elrejtett, csendes gyökérmunkától. Csak a ker. felebaráti szeretet bírja legyőzni e hajlamokat.

A harctéren eltűnt — megkerült. Holpár István pusztacsaládi lakos még a mult év július havában bevonult a katonasághoz, honnan csakhamar az északi harctérre vitték. Innen többször írt, de októberben megszűnt a levelezés s így neje nem tudta hogy hova lett. Sokan mondták, hogy

bizonyosan elveszett és hogy már el is van temetve, sőt mi több, pajtát is említették neki, amely mellé eltemették. Holpár Istvánné teljesen belenyugodott abba, hogy férjét nem látja többé. S íme csoda történt, mert az eltemetett él, mint orosz fogoly levelet küldött, amelyben jelzi, hogy ép és egészséges. Ugyanilyen hírt hoztak Horváth János pusztacsaládi bíró fiarói is, ki szintén orosz fogságba került. Dr. Pinezits István soproni ügyvéd értesítette e körülményről a szomorú szülőket.

Nagy tűz Bogyoszlón. Mint ottani tudósítónk jelenti: Bogyoszló községnek a temető felé vezető „Gurdon“ nevű utcájában április hó 29-én este 10 órakor tűz ütött ki, mely rohamosan terjedt és három óra alatt csaknem az egész „Gurdon“ lángokban állott. Emberéletben nem esett kár. Egyébként azonban mivel sok háznak és mellékhelyiségnek a padlása is beégett: a butoroknak nagyrésze, gabonaneműek, nemkülönben a baromfiak is a tűz martalékaik lettek. A szarvasmarhákat, lovakat sikerült idejében kimenteni. A kár igen nagy s csupa szegény embereket sújtott, akiknek mindenük odaégett. Harminchárom család jutott koldusbotra. A házaknak csak egy része volt tűzkár ellen biztosítva. Mint értesülünk a község érdemes jegyzője és előljárósága másnap ápril. 30-án a leégett felsegítésére gyűjtést indítottak, mely bár ha szép eredménnyel is végződött, de nem volt teljesen kielégítő, s a környék lakosait ezuton is kérjük, hogy a szerencsétleneknek fölöslegükből juttatni sziveskedjenek.

Leányhonvéd. Veszprémből jelentik: Németh Teréz balatonalmádi leány, a veszprémi katonai ügyosztályhoz kérvényt intézett, amelyben öküentes katonának jelentkezett, még pedig nem markotányosnak, vagy efélének, hanem valóságos vitéz katonának. Az ügyosztály Németh Teréz lelkes kérését áttette a veszprémi honvédkiegészítő parancsnoksághoz.

Állatvásár. A soproni marhavásártéren 1915. évi április 30-án felhajtott:

Drb	Eladási ár kilogrammonként	
	gyengébb min.	jobb min.
— Magyar-fajta ökör	0-00	0-00
81 Tarkaökör, hizott	2-10	2-40
20 Bika	2-—	2-40
264 Kalbásznak való marha	1-60	1-90
79 Fejőstehenek drb-ként	400-—	1300
47 Borjúk	1-80	2-50
Sertés:		
569 Hizott disznó	2-20	2-56
1018 Süldő	2-08	2-20
818 Hizlaló disznó	40-—	140-—
41 Malacok	5-—	13-—

Ausztriába 52 darab szarvasmarhát szállítottak el, 4 vevő által.

Szeilemeskedések.

Következetes gondolkodás. Egy történelmi képeket festő tanárhoz beállít egyik nap egy jobbmodu falusi gazda: „Tanár ur, bátorkodom felkérni, fesse meg boldogult atyám arcképét. Fáradságát szívesen megfizetem!“ Köszönöm a bizalmát — mondja a tanár, — de én nem vagyok arcképfestő; én történelmi festő vagyok. „Épen azért jöttem Önhöz, tisztelt tanár ur! Már voltam arcképfestő uraknál. Mivel nekem atyámtól semmi képem nincs, azt mondták, hogy nem készíthetik el. Tanár ur pedig megfestette Hamibal, Scipió, Nero stb. képét, akiket sohasem látott; azért azt gondoltam, hogy akkor bizvást meg tudja festeni meghalt atyám képét is!“

Különös ok. Főszolgabíró: „Bíró ur, úgy hallom, hogy falujában ismét korcsmai verekedés volt. Nem ment utána nézni és rendet csinálni!“ Bíró: „Persze, hogy ott voltam!“ Főszolgabíró: „Nos és nem tudott annak végét vetni?“ Bíró: „Nem kérem, én csak nem hagyhattam abba, mikor én kezdtem.“

T **Piri és Székely-cég** a had-baszalltakkal való levezés-re szép és rendkívül diszkrét kivitelű I. Ferenc József és Vilmos császár arany dombornyomású arcképével ellátott miniatűr, 9x12 cm. nagyságú

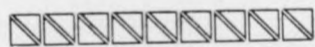
áboriposta

boritékot és levélpapírost hozott forgalomba. Ára levélpapírral együtt 5 fillér, 100 drb. papirkazettában 5 kor. (Vidékre portómentes küldés.)

Kapható: Piri és Székely-cégnél Sopronban, Háromház-tér 3. — Máhr Árpád cs. és kir. udv. könyvkeres., Monsberger Gottfried papirkeres. Várkerület — és az összes dohánytözsdekben.

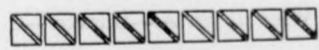
Rohonczi J.
BUDAPEST
VI., SZIV-UTCA 4. SZ.

Parcellázó és ingatlan értékesítő vállalat.

Birtokok parcellázását saját költségeimmel fedezem, úgyszintén azok elcserélését, esetleg eladását csekély díj ellenében pontosan és lelkiismeretesen

eszközölöm.

Aki házát, birtokát eladni vagy elcserélni óhajtja, forduljon hozzám.

Minden tudakozódásra irodám készséggel és díjtalanul megadja a kellő felvilágosítást

TÖPFL ANTAL
díszletfestő és mázoló

Szélmalom-utca 6. **SOPRON.** Rákóczy-utca 17.

Elvállal minden e szakmába vágó munkákat, mint templomfestéseket stb. minden kivitelben, a legegyszerűbbtől a legfinomabb és művészi kivitelig. Kívánatra tervrajz és költségvetés.

Soproni Takarékpénztár

SOPRON

Széchenyitér 19. szám

Alapított 1842.

Felek részére nyitva
d. e. fél 9-től 12-ig,
délután 3-tól 5-ig.

Betétek takarékkönyvecskékre és folyószámlára

Jelzálogkölcsonök

Előleg értékpapírokra

Váltó elszámítás

Tőzsdei megbízások

Sorsjegyek, külföldi pénznemek

Az összes bankügyekben legelőnyösebb kiszolgálás.
Safekasszák bérbeadása.

Harcoló szövetségeseink színeivel ellátott táboriposta boriték kiadóhivatalunkban megrendelhető.

Alapított 1835.

Alapított 1835.

HILD LIPÓT

okl. kőműfaragómester és cementárúgyáros

Sopron, Kőfaragó-tér 5. szám.

Ajánlom magamat mindenemű épület- és szobrászmunka, oltárok, szószékek elkészítésére. — **Gazdag raktár kész sirkővekben.** — Nagy raktár mindenemű beton- és cement-árúkbán.

Habermann Gyula

díszmű-, norinbergi és játékarúkereskedő

Sopron, Várkerület 81. sz.

Telefon-szám 371.

Olcso árak!

Figyelmes kiszolgálás!

Ajánlja

**nagy raktárát
díszmű-, norin-
bergi- és játé-
árúkbán.**